

Молијерово схватање васпитања жене.

Данас, кад жена учествује у социјалном животу скоро исто толико колико и мушкарац, и кад је доказала, а нарочито за време рата замењујући мушкарце у многим функцијама, да је толико способна и отпорна колико и мушкарац, мислим да ће бити интересантно, ако, у кратком, изнесем, како је Молијер схватао васпитање једне жене. Наравно, треба водити рачуна, да је то било пре триста и више година, и у доба кад се жена највише бавила кокетеријом, а најмање својим правим дужностима. Шта би рекао Молијер данас, кад би понова дошао на свет? Шта би рекао за госпођу Кири (Curie), која је толико добра допринела човечанству? А где су друге жене лекари, адвокати, професори, књижевници и друге, које, и поред свих осталих дужности, не заборављају, ипак, на ону најсветију: а то је *дужност мајке*? Нажалост, данас имамо и велики број несавесних жена и мајки. Али то се не може приговорити школи. Напротив, школа оплемењује осећаје. Данас недостаје брижљиво домаће васпитање, а без њега не могу се створити ваљане жене и мајке.

Молијер мрзи жене које се баве науком. Клитандр (Clitandre) у „Ученим женама“ вели:

„Жене научењаци не свиђају ми се.
Одобравам да жена има појма о свему;
Али, не волим код ње ону гадну страст,
Што хоће да буде учена само да би била учена“.

Молијер не воли ни глупе жене. У „Школи жена“, Кризалд (Chrysalde) каже:

„Како хоћете да једна глупа
Икада схвати шта значи бити поштена?
Духовита жена може и да погреша,
Али, треба бар да то хоће;
А будаласта обично то чини.
Немајући ни жеље за то, ни мислећи на то.“

Кризал (Chrysale), човек врло паметан и здравог разума, своди женин социјални положај, у „Ученим женама“, на двоје: бити добра васпитачица и добра домаћица.

„Није згодно, из више разлога,
Да жена зна много.
Упутити децу добром,
Управљати кућом и послугом
И бити штедљива,
Треба да је њена наука и философија.“

Уздигнути душу и срце своје деце, створити ваљане људе, то је женин главни задатак. Али, не заостаје за овим и онај други, који је упућује, да се стара о кући, о домаћем миру да управља послугом и да буде штедљива.

Молијер нам је, и у другим својим комедијама, давао типове жена, како их је он замишљао, али за Анжелику из „Уображеног болесника“, можемо рећи да је оно што он жели: девојка паметна, разумна, која, ипак, зна нешто — зна да пева.

Молијер је, увек, стављајући акцију својих комедија у породичну средину, показао дезорганизацију породице, а настале само услед мана и грешака оца и мајке.

Одржавати домаћи мир, ред, љубав према огњишту, то је права племенитост и величина једне мајке. Јер ни

највећа слава јој не вреди, ако жена није, *пре свега супруга и мајка.*

После Молијера идеју васпитања жене прихвата Фелонелон, а доцније Жан Жак Русо и други.

Лела А. Меворах.
